

та бѣ задушила у него онова, което прави човѣка гордъ и самостоятеленъ. Тя го бѣ свикнала на подчинение и угодничество и сега той стоеше предъ прага на бащинъ домъ, като разкалялъ се грѣшникъ.

Баща му обиколи гжскитѣ и овцетѣ, спре се предъ плѣвника, обгледа наоколо като да провѣри, дали е всичко въ редъ, па пристѣпи къмъ трема, предъ който лежеше рунтестия Гривчо, погали и него, и влезе въ кжщи.

На двора се стъмни; куминя запуши и Павелъ се вслуша въ веселиятъ глъчъ на кжщнитѣ, събрани около огнището за вечеря.

На Павла не бѣше до вечеря. Той се нахрани отъ онова, което виде и преживѣ. И остана на могилката, защото